

פרשת קרח

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
כ"ח סיון תש"פ | גליון 676

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר
ראש הישיבה

וכי מי שיש לו עבודה אישית, יש לו זמן לחלוק על מישהו?!

אלא שלצערנו תאוות המחלוקת היא תאוה גדולה מאוד, ולא קל ולא פשוט לעמוד בניסיון זה בפרט, שלא ברור לאדם שמחלוקת זו תאוה גמורה, כי היצר הרע מתלבש במידת "רדיפת האמת" כדי להביא את האדם למחלוקת ולכלל העוולות שבועולם - וכיצד אם כן יעמוד אדם בפיתוי גדול זה?

הגמרא הקדושה מספרת לנו, על אשתו החכמה של און בן פלת שהצילה אותו מעצת קורח ומעונשו. כך היא אמרה לו: תגיד לי, בעלי היקה מה אכפת לך מי יהיה הראש, משה או קורח? אתה בכל מקרה תהיה רק תלמיד, מה אכפת לך מי יהיה כהן גדול, אהרן או קורח? זה בכל מקרה לא יהיה אתה, אם כן למה לך לדחוף את הראש שלך בין החולקים? וכל אחד צריך לשאול את עצמו אתה שאלה: מפני מה אתה נכנס למחלוקת? מה אתה מרוויח מזה?

ה"אמת" הבוטרת

אלא מה תגיד, מידת האמת בוטרת בך ולא מניחה לך, ואתה חייב לקום ולגלות את האמת ולבער את השקר מן העולם? דע לך שמימות עולם לא התגלתה שום אמת דרך מחלוקת. ודע לך, שכל המחלוקת כולה תאוה גמורה, כמו שאומר רבנו (תורה עה): "דהנה, יש מידת ניצחון ומחלוקת ומלחמה. ומהיכן בא מידה זו, כדמים שעדיין לא עבד בהם ה' יתברך".

וכשהניצחון שולט אין סיכוי להגיע לשום אמת. האמת בורחת. כמו שאומר רבנו הקדוש (תורה קכב): "כי זה ידוע, שמידת הניצחון אינה סובלת האמת, כי אף אם יראה לעיניי דבר אמת, ידחה אותו מחמת הניצחון, וזה מבורר מאד". עדיין לא הייתה ולא תהיה שום גאולה ושום ישועה לעם ישראל דרך מחלוקת.

אדרבא הגאולה והישועה יבואו רק על ידי שלום שכל בני העולם יישבו וידברו זה עם זה בלי שום מידת הניצחון, כמו שאומר רבנו הקדוש (תורה כז): "כי למשוך את כל העולם לעבודתו לעבדו שכמ אחד, וכולם ישליכו אלילי כספם וזהבם ויתפללו אל ה' יתברך לבד - זה הדבר נעשה בכל דור ודור

המסך בעמוד 3

"האמת והשלום אהבו"

המקום, כביכול איני יכול לשלוט בהם, כיון ששלום ביניהם, שנאמר: 'חבור עצבים אפרים הנח לו', אבל משנחלקו מה הוא אומר: 'חלק לבם עתה יאשמו'. הא למדת: גדול השלום ושנואה המחלוקת. אמר רבי אלעזר הקפר: גדול השלום, שאפילו ישראל עצמן עושין עבודה זרה ועושין חבורה אחת, אין מידת הדין נוגעת בהן, שנאמר: 'חבור עצבים אפרים הנח לו'.

וכי בגלל שחברך או אבותיו נולדו בארץ מסוימת, זו סיבה לשנוא אותו? היש לך שנאת חינום גדולה מזו? וכי הוא קבע בעצמו היכן ייוולד? וכי בגלל שאדם משתייך לחוג מסוים או לרב מסוים זו סיבה לשנוא ולהוקיע אותו? עד מתי נתפלג ונחלוק איש על רעהו? האם זהו רצון ה' מאתנו? האם כך נוכל לזרז את גאולתנו, או שחלילה, בדרך זו אנו רק מרחיקים את הגאולה?

הניסיון הגדול

כל אחד צריך להתבונן ולבדוק את עצמו, עד כמה הוא אוהב במידת השלום, ולפשפש במעשיו היטב ולנקותם מכל נגיעה במחלוקת ושנאת חינום. דע לך, שהמדרגה האמתית שלך נקבעת רק לפי מידת השלום שלך. ככל שאדם מחובר יותר לנקודת האמת שלו, כך הוא יכול להחזיק בשלום עם כולם, כמו שכתוב: "האמת והשלום אהבו", כי מידת האמת ומדת השלום קשורות זו בזו. זה שאדם מלא מחלוקות, זה רק מראה שהוא רחוק מהאמת בתכלית הריחוק ועוד לא התחיל לטעום טעם של עבודת ה' אמתית.

גלגל ההצלה

בימים אלה, שבהם שומעים אנו, בעונות הרבים, שמועות לא טובות על גל שני היל"ת, וכל הסימנים לחבלי משיח כבר מתקיימים בנו בהיחוד רב, רבים שואלים: מה אפשר לעשות? כיצד ניצל מחבלי משיח וממצולות ים השוטפים בחוצות? מה הדבר שהכי יכול לעזור לעם ישראל בעת ובעונה הזאת? ובמה רוצה בורא עולם שנתחזק?

והתשובה מהדהדת וזועקת מתוך דברי רש"י המפורסמים על הפרשה: "בוא וראה, כמה קשה המחלוקת, שהרי בית דין של מטה אין עונשין, אלא עד שיביא שתי שערות, ובית דין של מעלה עד כ' שנה, וכאן אבדו אף יונקי שדיים!" בוא וראה, עד כמה צריכים אנו להתחזק באהבת ישראל. עד כמה צריכים אנו להחזיק בכל כוחנו במידת השלום. עד כמה צריכים אנו להתרחק בתכלית הריחוק מכל מחלוקת ואפילו מריח של מחלוקת. עד כמה צריכים להיזהר בכבודו של כל יהודי וכל שכן של כל קבוצה מעם ישראל. כמה חז"ל הזהירו אותנו

להתרחק ממחלוקת, כמה מדרשים וכמה מעשים נוראים, שאפשר למלא עליהם ספרים שלמים. וכמה לימודו אותנו חז"ל על גודל מעלת השלום ועד כמה השלום הוא הכלי המחזיק את כל הברכות ואת כל ההשפעות.

נזכיר לעצמנו את דבריהם המפורסמים של רבותינו הקדושים: "רבי אומר: גדול השלום, שאפילו ישראל עובדים עבודת כוכבים ושלום ביניהם, אמר

וכל מי שבאמת אוהב את האמת וחשוב לו שהאמת הצרופה תצא לאור - שיחזיק בשלום ואהבה עם כל יהודי, יהיה מי שיהיה; שירחיק מעל גבולו כל נגיעה במחלוקת; שיברח ממחלוקת כבורח מן האש;

בדיחות הדעת

אדם שואל את אישתו אחרי יום עבודה מפרך: "מה יש לאכול?" "סנדוויץ איקאה" אומרת האישה, "מה זאת אומרת סנדוויץ איקאה?" שואל הבעל, "הכל במקרר אתה רק צריך להרכיב" עונה האישה.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:12	20:29	21:04
תל אביב	19:29	20:32	21:02
חיפה	19:24	20:34	21:06
באר שבע	19:28	20:29	21:02

(נשמע לכם מוכר?!?) פעמים רבות הילד מגיע עם אביו בערב שבת לבית הכנסת, כי האב עכשיו על תקן של בייבי סיטה האם החרוצה עבדה קשה כל השבוע והיא רוצה קצת שקט לפני שבת ולכן היא שולחת את הילדים עם אבא לבית הכנסת. זה מצוין, רק שהמטרה אינה כשרה! בית הכנסת בפירוש אינו מועדונית רווחה לאיסרות עובדות.

גם התכלית שהילד מגיע לתפילה אינה כשרה- הילד מבין שאימא רוצה שקט ולכן היא שולחת אותו עם אבא לתפילה. הילד מבין שבית הכנסת הוא קייטנה, וחבל!

זה בסדר גמור להתעייף ולרצות להיות קצת לבד, אבל למה לקשר את זה עם התפילה. הרי דווקא עכשיו בערב שבת כאשר הילד צריך לצאת עם אביו לתפילה, זוהי הזדמנות לחנך את הילד ללכת עם אבא לתפילה, כי זה חשוב, כי אמא חתה כל השבוע שהבן שלה יחזור בסוף השבוע מהת"ת ויוכל כבר ללכת עם אבא להתפלל. גישה כזו נשמעת אחרת לא? אז לא חבל להפסיד את המונטום?!

אז מה עושים? קודם כל חשוב לא לעשות טעויות. מותר לשלוח את הילד עם אבא, אבל לנצל את העניין להסבר על חשיבות התפילה בבית הכנסת וכדו' כי העיקר היא התפילה עם אבא בערב שבת בבית הכנסת. הטפל הוא (ואת זה אסור לספר) שיש לאימא עכשיו זמן למנוחה.

תנו לי לגדול בנחת

דבר נוסף שצריך לתת עליו את הדעת, הוא ההתחשבות בגיל ובמצב הילד. ילד קטן הרי אינו יכול לשבת כל התפילה ליד אבא וגם לתת לו לשוטט בחוץ ללא השגחה, לא בא בחשבון.

לכן בילד קטן הפיתרון הוא: שאם אנו מחליטים שהוא בא לתפילה, אז בערב שבת עוד אפשר להסתדר כי התפילה קצרה ולרוב היא "מושגרת" ונעים לילד להתפלל ולראות את ציבור המתפללים. אפשר גם לחזור איתו בבית על התפילות והמנגינות וכך הוא יכיר את המנגינות ויהיה מקושר יותר לתפילה.

אבל לתפילת שחרית, עדיף שמישהו יביא אותו רק לזמן קבוע ומוגדר ואחר כך יחזיר אותו לבית. כמובן אין בזה חוקים והכל לפי העניין, הגיל, המקום והילד. פשוט ננסו איך זה מסתדר עם הילד מבחינת היכולת ותגונו את הזמנים והתפילות. בהצלחה! המושך בע"ה בשבוע הבא!

שערי תפילה פרק ד'

ההדרכה והרעיונות במאמר אחד.

4. תשתדלו לשוחח עם בן/בת הזוג על הנחבת וליישמו בפועל.
5. מותר ורצוי להתייעץ.

ועכשיו אפשר להתחיל

אז ראשית חייב להבהיר שילד מתחת לגיל חינוך דהיינו גיל 6/7 אינו חייב בחינוך לתפילה. לא נורא בכלל שהוא אינו מתפלל תפילת שמונה עשרה במשך 5 דקות ועל כך נאמנים דברי רבותנו: "מוטב מעט בכונה מהרבות שלא בכונה".

שמעתי פעם מאיש חינוך מפורסם, שהצליח בחינוך לתפילה תהיה אם הילד ירגיש שלבוא לתפילה בבית הכנסת עם אבא זה פרס! כן אתם שומעים טוב, כאשר הילד יתחנך לבא איתכם לתפילה אתם יכולים לישון טוב בלילה ולדעת שבע"ה הילד צועד בכיוון הנכון. אבל בכדי להגיע לזה שהילד ירצה להגיע, בוודאי עלינו לעבוד עם שיטת "ההרגל" דהיינו שעלינו להרגיל את הילד לרצות להגיע בפועל לביהכ"נ וגם לרצות להתפלל ואת זה אפשר ורצוי לעשות כבר מגיל 3.

לכן, זו מטרת הסדרה הנוכחית, כיצד נוכל להרגיל את ילדינו להגיע בפועל לביהכ"נ וכיצד נוכל להרגיל את ילדינו לאהוב את התפילה ולהתפלל.

מפסידי התפילה

במסגרת המאמר השבוע, נתייחס לעניין "מפסידי התפילה" דהיינו מה יגרום ה"ו להפסיד את האפקט החינוכי בנוגע לתפילה. אז הזכרנו כבר שתי סיבות:

1. לחץ פסיכולוגי וכפייה לתפילה.
2. חוסר בנושא התפילה אצל ההורים.

בואו נמשיך ונשמע מה אימא של יוסי אומרת לו: "יוסי קדימה תזרזר ותלך עם אבא לתפילה, עוד מעט שבת ואני רוצה לנוח עד שתגיעו מהתפילה"

הורים יקרים ואהובים,

שבוע שעבר הזכרנו את דברי מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א שתמיד אומר: בכדי לחנך את ילדינו לאהוב את התפילה עד שיזכו להיות בעלי תפילה וכן בכדי לחנך את ילדינו להיות אהבים את בית הכנסת עד שיזכו להיות מהמשכימים ומעריבים בבתי כנסיות, עלינו להיות מבעלי המידות הנ"ל או לפחות להתחיל לעבוד ולהתפלל על כך. שהרי אם אהבת התפילה רחוקה מאיתנו, כיצד נוכל להעביר אותה לילד, הרי היא לא קיימת אצלנו! התפילה היא "עבודה שלב" וכדי לרכוש את התפילה, נדרשת עבודה.

לכן כל נושא התפילה, הוא עבודה משותפת של כל בני המשפחה.

מה עיקר ומה טפל

עלינו לדעת דבר נוסף, תמיד בבואנו לחנך לעניין מסוים, עלינו לחשב במאזני השכל, מה עיקר ומה טפל. מהי באמת המטרה והתכלית ומה נלווה למטרה. מה חיוב מצד ההלכה ומה תוספת ומידת חסידות. בעניין זה של חינוך לתפילה, עלינו לשאול מה עדיף- האם העיקר שהילד יבוא איתנו לתפילה או העיקר שהילד יאהב להתפלל ויהיה בע"ה בעל תפילה?!

מהתשובה לשאלה זו, עלינו להסיק מסקנה לגבי האופן שבו נדריך ונחנך את הילד לדרך התפילה!

אני מעוניין להעביר מספר בקשות חשובות ביותר מהקדמה לכל הנושא "הרגיש" הזה.

1. כדי לדעת איך לחנך את המשפחה לתפילה, יש לעבור על כל המאמרים שיהיו בעלון על נושא החינוך לתפילה.
2. אין להסיק מסקנה על סמך קריאת מאמר אחד.
3. תהיו סבלניים, אני לא יכול להעביר את כל

עלון חוט של חסד

מכניס אור לכל בית יהודי

בוא ותהיה שותף להאיר עוד בתי ישראל ותזכה ב:

"הצלתם לנו את הבית תורה רבה"

"אנחנו בבית לכל אחד יש שעה עם השלון כדי שכולם יספיקו"

פאנדות

תפילה בכותף 40 יוק

שלמי השבת שלינה עד לביתך עם שליח

להצטרפות: 02-5308000

ילדון הידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנה

שם של אדם בפרשה הוא גם של דבר מן

הצומח, המוזכר גם בפרשה זו?

תשובה לחידה פרשת בהעלותך: לאחר דיבור מרים ואהרן במשה הקב"ה מודיע להם שחטאו ורק אח"כ מענישם. 'ויהר אף ה' במ יולך - מאחר שהודיע סרחונם גור עליהם ידו, קל וחומר לבשר ודם שלא יעוּס על הביור עד שיודיעו סרחונו' (רש"י י"ב, ט)

הזוכה: יצחק חיים חזני, בית שמש.

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -

סיון | ערך התורה

התפילה היא יסוד התורה והיא היסוד של כל בית ובית.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

סיפורי תודה אמרת תודה ונושעתי

עשו שש שעות וקנו בית

הבורא יודע. כוה שפן אנו יודעים, ש"כל הפאריץ בתפלתו, אין תפלתו חוזרת ריקם".

שפן, כוה שהאדם לא יודע הוא, שההודיה מושיכה לו שפע הרבה יותר מכל הבקשות. לכן הוא חייב להרגיל את עצמו לפתח כל התבודדות

בהודיה, ונדאי קאד שייחנך את עצמו להודות תמיד על אותם הדברים הקבועים שהם גדולים בחייו, כמו על הוריו הטובים, אשתו, על שזכה להתקרב לה' ולצדיקיו וכיזא בזה, וכן יודה על דברים פרטים שזכה להם ביזם האחרון.

אף על פי שהיציאה הרע מסית את האדם לקצר בהודיה, ולהתחיל סיד להתפלל על צרותיו ולבקש בקשות, ואף שבאמת יש לו בעיות קשות והוא מושתוק קאד לפתח

את לבו ולצעק לה' - ידע נאמנה שדוקא על ידי ההודיה, ורק על ידי ההודיה, הוא יצא מהצרות שיש לו, כי כל הצרות הללו באו עליו מלכתחלה בגלל חסר בהודיה!

פעם נסעתי לשעור ועברתי בבני ברק להתפלל שם ערבית. פשיצאתי מבית הנפסתי, רץ אחרי אברך - ליטאי, ולא חסיד ברסלב.

לא שאכפת לי אם הוא ליטאי או חסידי, אבל אני מדגיש נקודה זו, בשביל להמחיש את הפח של הספר 'בגן האמונה', ואמר לי:

כבוד הרב, אצלנו בפולל כלם לומדים את הספר שלך, כבר פנה אברכים עשו שש שעות וקנו בית.

פי הספר 'בגן האמונה', מלמד את בני העולם לדבר עם בורא עולם, לדעת שהכל אפשר להשיג בתפילה והודאה - הכל!

אין דבר שאי אפשר להשיג בתפילה בדרך התורה וההודאה. בעיני ראיתי נסים גלויים לגמרי בכל התחומים, על ידי תפילה פשוטה. אני בעצמי קבלתי דירה בחנם על ידי תפילה והודאה. היו לי כפנה נסים עם דירות.

אברך ביישיבה עשה קרוב לעשרים פעם 'שש שעות' עד שנושע וקנה בית. אין כללים לומר כפנה פעמים צריכים לעשות שש שעות. דבר זה רק

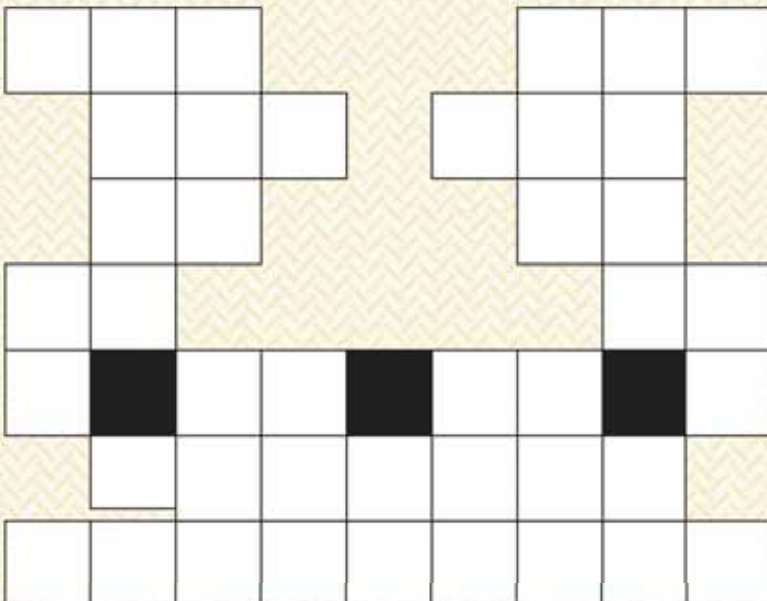
אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

בין הפותרים יוגרלו מתנה
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

שבצו את המילים מתוך המאגר במשבצות לפי כמות האותיות

4 אותיות	3 אותיות	2 אותיות
תמוז	פחם	אב
חודש	בתך	עב
	עבר	אש
7 אותיות	ברך	דו
לוח עברי	שחר	דש
	ועד	זר
9 אותיות	ברד	תף
שבת מברכין	רעש	עב
	ברם	לב
	תות	רש

זכרו: סוף מעשה במחשבה תחילה
בהצלחה!

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
גם תפורסם וגם תזכה בפרס, ללא הגרלה!

הסדרה לשלום הבית מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

פנקס חובות

מקניית אותו דבר.

בלי כסף למכולת, ועם חובות מטרידים ומעיקים. לכן בדברים כאלה, שהם לא צורך מוחלט, לא כדאי לדחוק את השעה, כי אחרי זה הלחץ יהיה יותר גרוע מהחיסרון הזה, והחובות יקלקלו את השמחה של ההתחדשות, והיא כלל לא תרגיש את ההנאה מהפריט החדש. לכן, מה שאמר רבי נחמן שעדיף שתהיה חייבת לעצמה, יש לזה עצה מעשית שתבטיח שרצונותיה יתמלאו ולא יתמסמסו בטרדות היום יום, והיא, שתיקח האשה פנקס, ותכתוב עליו: "פה אני רושמת לעצמי כל מה שאני חייבת לעצמי ולבני ביתי", וכל אימת שיהיה לה צורך באיזה פריט או חפץ שהוא מעבר ליכולתה, תרשום אותו בפנקסה, וכל יום תתפלל תפילה קצרה, שה' ימלא את חסרונה באותו עניין או דבר שרוצה. וכך גם יעשה האישי. אנשים שנהגו בעצה טובה זו, ראו כיצד הרשימה של החובות שהם חייבים לעצמם הולכת ומתמעטת, וה' משלים להם את כל חסרונותיהם בעתו ובזמנו.

לפעמים, נדמה לאדם שאם יקנה תכף כל מה שהוא רוצה, זה ירגיע אותו. ההפך הוא הנכון, בתחילה הוא אמנם ממלא את רצונו ואת רצון ילדיו, אשתו וכו', אבל כשיתחילו להצטבר החובות - כל הרוע יעלם והוא ימצא את עצמו בעין הסערה. ועכשיו תעשו את החשבון: איזה פנקס חובות אתם מעדיפים? פנקס שבו אתם בעלי חוב לעצמכם ויש לכם שקט נפשי, או פנקס של חובות לאחרים... המלווה בצער ויגון ולחצים?

אך על אף האמור לעיל, שאין לו לאדם להיעשות בעל חוב אפילו בשביל דברים נצרכים ביותר, אין פירושו לותר על אותם דברים! אדרבה, כל דבר שהאדם מבין שהוא צריך לו, עליו להתפלל ולבקש מה' שיתן לו, כי הוא יתברך רוצה להשפיע לכל יהודי רב טוב תמיד, ורצונו יתברך שיהיה לכל יהודי כל מה שצריך, ואפילו דברים של הרחבת הדעת, כמו דירה נאה וכלים נאים וכו', לכן כתב רבי נחמן משפט זה, שמוטב שהאדם יהיה בעל-חוב לעצמו או לבני-ביתו במלבושים, מלהיות בעל-חוב לחנונו או לאחרים, שפרושו ממש להיות בעל חוב לעצמו, דהיינו שלא יותר על אותו רצון שיש לו, ויתפלל למלאות את אותו חסרונו, וכל שכן לאשה, שהרבה מהרחבת דעתה ושמחתה הן מהדירה הנאה

והמלבושים הנאים והתכשיטים, שהיא לא צריכה לוותר כלל על אותם דברים שהיא זקוקה להם. רק כל העניין הוא לא לדחוק את השעה ולקנות מיד, כשאין לזה כסף.

כל אשה חכמה יודעת, אם היא יכולה המתין עוד קצת למקרה החדש או לסלון החדש. נכון שזה לא תמיד נעים להיות עם הסלון הישן והשרוט, אבל זה בטח יותר נעים מאשר להיות עם סלון חדש, אבל

בספר הקדוש שיחות הר"ן, (שיחה קכ"ב), מובא: "ענין זה שלא לדחוק את השעה הוא נצרך מאוד... כי לכולם תמיד חסר דבר מה, ואפילו מי שהוא עשיר, חסר לו לפי מעמדו מה שחסר, ואסור לדחוק את השעה שתיכף ומיד יהיה לו כל מה שרוצה, אלא ילמד ויחנך עצמו להמתין, ולא ילווה כסף ויהפוך להיות בעל חוב בשביל אותם דברים, אפילו שנדמה לו שהם נצרכים ביותר. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עיתו כנזכר לעיל, כמו שכתוב... ומוטב שיהיה האדם בעל חוב לעצמו או לבני ביתו מלהיות בעל חוב לאחרים! שיהיה זו צריכה הסבה כי ודאי ישנם בחיים צרכים בסיסיים שמוכרחים לאדם, שלהם הוא לא יכול להמתין כלל, אבל ישנם גם הרבה דברים שהם

לא דחופים, ושם אסור לאדם לדחוק את השעה, ולקנות תיכף ומיד כל מה שהוא מרגיש שהוא זקוק לו. כי הרבה פעמים זו רק תאוה לקניין והתחדשות, ולא משום שהדבר באמת נצרך. וכשדחוק את השעה ומכניס את עצמו להוצאות מעבר ליכולתו בשביל אותם דברים, על פי רוב הוא מצטער אחרי כן. כי כשהפרנסה הופכת להיות דחוקה עקב כך, ואף מצטברים חובות ו"חורים" בכלכלת היום יום, הצער הוא גדול הרבה יותר מההנאה וההרחבה

לאורם נלך

היולולא דצדיקיא

רבי קלונימוס קלמן אפשטיין הלוי -
"המאור ושמש" זצוק"ל זיע"א
א' תמוז

סמוך על שולחן חותנו.

לאחר תקופה הגיע לקראקא רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל. בהגיעו שמעו לאזניו של רבינו פנה הלה לבית מדרשו ועמד וצפה בהתפעלות גדולה בפניו המאירות של ה"נעם אלימלך" בעת תפילתו. נפשו נקשרה בנפשו והוא החליט לשים פעמיו לליזענסק להסתופף בהיכל הקדוש של הרב.

הדבר לא היה פשוט שכן חותנו התנגד לתנועת החסידות ולא הסכים בשום אופן שחתנו יתקרב לדרכה. למרות הקשיים, בעידודה של אשתו הצדקת אשר משכנה את תכשיטיה לשם כך, יצא רבינו לליזענסק. רבי אלימלך הקדוש לא הסכים לקבלו כתלמיד בשל גילו הצעיר אך רבינו התעקש והגיע עצמו כמשרת. מסופר כי באחד הלילות הכין רבינו כוס תה לרבו ומשיגש להגישה לו ראה איש זקן מיסב עם רבו. הוא נמלא פחד ונרתע לאחוריו וכך נשפכה כוס התה מידיו. רבי אלימלך שאל אותו מדוע לא הביא את כוס התה וכאשר ענה כי נבהל מפני הזקן אמר לו רבו "אוי לכן שאינו יכול להסתכל בפני אביו" שהרי היה זה אברהם אבינו עליו השלום. כאשר נוכח רבי אלימלך בעיניו המיטיבות ראות של רבינו צירף אותו לחבורת תלמידיו הקרובים ביותר. שנים מספר ישב רבינו בליזענסק ושאל ממימי הקדושים של ה"נעם אלימלך" שהיה רבו המובהק.

בספרו החשוב והמוערך "מאור ושמש" מלמד רבינו את היסודות בדרכי החסידות, את העבודה מתוך יראת הרוממות, את חשיבות הטהרה, הקדושה ונקיון הלב. בשנת תק"פ חלה רבינו והרופאים ייעצו לו לנסוע להירפא בקראקא אך שם נחלש עד אשר נאסף אל עמיו בקדושה ובטהרה בהיותו בן ע"ב שנים ביום א' תמוז תקפ"ג. זכותו יגן עלינו אמן.

רבי קלונימוס קלמן נולד בנייטאט שבפולין לאביו אהרון הלוי. ר' אהרון התקשה לפרנס את משפחתו ולכן עבר להתגורר בעיר קראקא ושם מצא את פרנסתו בדוחק ממלאכת אפיית בייגל בשל העוני המחפיר לא הייתה להוריו אפשרות לשכור לו מלמד ורבינו קלונימוס קלמן, אשר כונה בשם קלמיש'ל, נאלץ לסייע להוריו במכירת כעכים.

באחד הימים כאשר היה הילד קלמיש'ל מוכר את כעכיו בחצר בית מדרשו של ה"ח נדסן לו לשמוע קולות תורה בוקעים מבית המדרש והוא הוקסם מהקולות ומהתלהבות הלומדים. מאותו היום נהג קלמיש'ל להשכים קום ומיד לאחר שסיים את מכירת הכעכים הצטרף ללומדים בבית המדרש וניסה בכוחות עצמו להבין את לימודם. באחד הימים הבחין בו אחד משועי העיר רבי מרדכי גוטגולד כאשר הוא עומד על הספסל בעת שיעור בישיבה ומקשיב בדריכות לדברי הרב. רבי מרדכי שאל אותו למעשה והוא ענה כי אין באפשרות הוריו לשלם שכר לימוד ומעולם לא למד בחדר אך נפשו חשקה בתורה והוא חזר באזני רבי מרדכי מילה במילה על דרשתו של הרב. רבינו היה אז בן שש שנים בלבד ורבי מרדכי נדהם מאהבת התורה שלו ומזיכרונו הנפלא. הוא החליט מייד כי הוא מעוניין בו כחתן לביתו. רבי מרדכי פנה לרבי אהרון והציע לו להתקשר עימו בקשרי שידוכין ומעתה הוא מתחייב לשלם עבור מלמדים טובים קלמיש'ל, להלבישו בבגדים טובים ואף התחייב על נדוניה נדיבה.

רבי אהרון שמח על ההצעה וקיבלה ומאז עלה רבינו והתעלה בתורה בכה שקידתו העצומה וזכרונו המופלא וכבר בגיל י"ב שנים התפרסם כעילוי ונבוא לו גדולות. כאשר הגיע לגיל מצוות מיהר רבי מרדכי לקבל קידושין לביתו מילכה ראדל למרות שטרם הגיעה למצוות. רבינו המשיך בלימודיו לאחר החתונה כשהוא

”שלום בית זה לא נס ולא מציאה”
- 12 -
עבודה”
(חכמות נשים)

המדריך לשלום בית
לאישה / לאישה
052-2240696

אדם אחד, ארבע מיתות

לפי השלום שבדודו כי על ידי השלום שיש בין בני האדם, והם חוקרים ומסבירים זה לזה האמת, על ידי זה משליך כל איש את שקר אלילי כספו, ומקרב את עצמו להאמת".

נמצא, שהמחלוקת עצמה מרחיקה אותך מהאמת, וגם לו יצויר שאתה באמת אוהב בנקודת האמת, הרי שהדרך של המחלוקת היא כולה דרך של שקר, ואינה הדרך הנכונה שדרכה האמת יכולה לצאת לאור.

רק הפסדים

ובנוגע לשאלה מה אתה מרוויח מהמחלוקת, חייבים לדעת שמי שלוקח צד במחלוקת תמיד יפסיד ויפגע קשות יהיה מי שיהיה - כי זה חוק שטבע ה' בבריאה: 'חלק ליבם - עתה יאשמו'; שכשיש פירוד ומחלוקת ה' מסתלק משם, וזה נהיה חלק מת (מחלוקת אותיות חלק מת), שאין בו שום חיים, וכל מיני גיהנום ומרעין בישיין יכולים לשלוט ולהזיק בבעלי המחלוקת. לכן תגיד לעצמך יום יום את דברי אשת און בן פלת: מה אתה מרוויח? אתה לא רואה שרק מפסידים ממחלוקת? אתה חייב להחליט שלא מעניין אותך כלום. אתה לא לוקח שום צד וחלק במחלוקת ובמריבה.

אל תחשוב בלבך שאם אתה הולך עם הרב שלך, ובגלל זה אתה חולק על רב אחר או קבוצה אחרת, אתה תינקה מדינה של גיהנום. תקבל תורה מרבך. תלמד מידות טובות. תעבוד על עצמך. תתקן את עצמך. אבל אל תיקח חלק בשום מחלוקת! כל מי שלוקח חלק נפגע גם אם האמת אתו. כמו שכאשר אבא ואימא רבים בבית, הילדים לא יכולים, ואסור להם, לקחת חלק במחלוקת, וכי אתה בכלל יכול לדעת ולהבין את עומק כוונת הצדדים, וכי יש בידך הכלים להכריע בין ההרים-ההורים? אתה חייב לקחת צעד אחורה ולהבין את מקומך ואת תפקידך בעולם הזה, אחרת התוצאות תהיינה מרות מאוד, ה' ירחם.

תציל את עצמך

לכן כל מי שרוצה לחס על חייו כפשוטו ועל חיי אנושי ביתו; כל מי שרוצה לעשות חסד אמתי עם אחינו בית ישראל; מי שרוצה שיתמתקו הדינים והגבורות הקשות ולא ישמע עוד שוד ושבר ומגפות ומחלות בגבולו;

וכל מי שבאמת אוהב את האמת וחשוב לו שהאמת הצרופה תצא לאור - שיחזיק בשלום ואהבה עם כל יהודי, יהיה מי שיהיה; שירחיק מעל גבולו כל נגיעה במחלוקת; שיברח ממחלוקת כבורח מן האש; תלמד ספרים בגודל מעלת השלום וגנות המחלוקת; תתחזק בשמירת הלשון ובלדון לכף זכות; תרחם על כולם, גם על הטועים והמוטעים, ותתפלל עליהם שה' יאיר את עיניהם; ותתפלל לה, שיציל את עם ישראל מכל המחלוקת ושנאת החנם ושיהיו רק שלום ואהבה בין כל עם ישראל.

ויהי רצון, שנזכה במהרה ש"אמת מארץ תצמח", וה' יקרב ביאת משיחנו הנקרא 'שר שלום' ברחמים גדולים.

בברכת שבת שלום ומבורך

לכל בית ישראל.

"הסתלק מפה או שאני 'מוגהץ' את פיך ברגע זה". הליצן כמובן לא יכול להסתלק...

מרוב פחד מהעתידי לקרות הטיח העוזר את המוגהץ הרותח בפניו המתות של הליצן שהתעוותו והשמיעו קול חריכה וריח עץ. הליצן נפל שוב ארצה, והחייט שיצא לראות מה קורה עם השוליה שיצא רק לדקה - עמד מזועזע. "הרגת אדם!" לחש כמוכה שוב ושוב.

לבסוף התעשת החייט, הן עלולים להאשים גם אותו ברצח. תפסו שניהם את הליצן וגורוהו לפינת רחוב שם השכיבוהו בסמטה חשוכה.

מספר דקות לאחר שהסתלקו החייט ועוזרו עבר במקום שיכור עליז, בידו בקבוק ריק והוא מזכור לו בזיכרונם נוראים.

טראחחח!!!

רגלו של הליצן שיטחה את השיכור מלוא קומתו ארצה. הוא קם נזעם. בדיוק בקטע היפה של השיר? מי הוא זה שככה חמד לו לצון???

"הי אתה", קרא לעבר הדמות השרועה על הרצפה, אך לא היה מענה. "אני ארסק

את גולגולתך", איים השיכור ברצינות. והליצן לא זז. שוב נשמע קול נפץ. הפעם היה זה בקבוק הזכוכית שנתפץ על ראש הליצן שמת זה מכבר...

לרוע המזל שוטר עבר במקום ותפס את השיכור בשעת מעשה. למחרת נתלו מודעות בעיר שהולכים להוציא את השיכור להורג על שהרג אדם. העשיר והרופא, החייט ושולייטו, באו לשר העיר ללא תיאום מוקדם. כל אחד טען שהוא, ולא אחר, הרג את הליצן והשיכור חף מפשע.

כאשר צירף המושל את חלקי הפאזל נענה ואמר: הוא נענש משמים על ליצנותו בארבע מיתות בית דין: חנק מעצם הדג, סקילה במדרגות, שריפה במוגהץ והרג על ידי הבקבוק. כולכם משוחררים לשלום.

"ויקהל עליהם קרח - בדברי ליצנות כל הלילה" (רש"י טז, יט)

ליצן יהודי היה בטורקיה שהיה מסתובב בחתונות ובאירועי שמחה בקהילה היהודית, אך לא הסתפק רק במילי דבדיחותא ובשמחה כשרה יהודית, אלא לגודל הצער היה מובל את פיו בדברי שחוק והוללות וגם בדברים אסורים.

יום אחד הזמין אותו אחד מעשירי הקהילה לישבע ברכות שערך לבנו. הליצן הגיע והתחיל להצחיק את הקהל שגעה מצחוק למשמע שנינויותיו. בתוך כדי הדברים תפס הליצן חתיכת דג מטוגן והכניסה לפיו תוך העוויית פניו בצורה מצחיקה. תוך מספר שניות הפכה הבדיחה ללא מצחיקה: הליצן נחנק מחתיכת עצם שנתקעה בגרונו.

העשיר תפס אותו מהר ורץ לקומה העליונה בבניין בבהלה - שם גר רופא. אולי יצליח להוציא את העצם מן הגרון. העשיר העמיד את הליצן החנוק ליד הדלת, צלצל בפעמון וברח. הרופא שפתח את הדלת לא ראה את הליצן בחושך יצא במהירות ונתקל בליצן.

שניהם התגלגלו במורד המדרגות תוך חיבוט עצמות קשה ומייסה.

כשהתאושש הרופא בתחתית המדרגות מצא לידו אדם מת. מגודל פחדו של הרופא שמוא יאמרו שהוא זה שהרג אותו, נטל הרופא את הגופה והעמידה בקרן רחוב חשוכה. מול קרן הרחוב הייתה חנות של חייט אחד שהוא ועוזרו עבדו באותו לילה עד מאוחר.

שולייט החייט יצא למתוח את עצמותיו בסיבוב קצה, לפתע קלטו עיניו את הליצן המת נשען על הקיר, בחשכה סבוכה שמוזכר בגנב. חזר לחנות ונטל את מוגהץ הפחמים הכבד איתו עבדו כדי ליישר את הבד. "גנב", לחש לו בקול מזרה אימים,

התקשרו:
02-6444250

קו האמונה

קו האמונה

תאדין, תרגיש בטוח

להתחזק • לחייך • להודות

שררה

בז לכל אדם, כי כמה מרגליות ימצאו בכיסו של עני'.
 על פי היסוד הזה טוען רבי צדוק הכהן, שמצד מה, טענת קרח ומדוע תתנשא על קהל ה' היא טענת אמת, כי באמת בשורש כולם קדושים, וקדושה היא נשגבות, נבדלות מעולם החומר, ובעולם הרוח אין יתרון לזה על זה, אם כך לא שייכת לישראל צאן קדושים התנשאות לזה על זה, שעל כן נמשלו ישראל לארבה שנאמר בו "סלף אין לארבה". וכך באמת תהיה ההנהגה לעתיד לבוא שנאמר "ולא ילפוד עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמור דעו את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם ה'" היינו שתרבה הדעה כל כך שלא יצטרכו איש את רעהו בשביל הדבקות באמת!

ואם תשאל, הרי קורח בעצמו ביקש כהונה גדולה, ואם כן הוא לא בדיוק מחפש שוויון כמו שמתיימר להיות? אלא שקורח סבר שלמרות שכולם צריכים להיות שווים, בלי שום הבדלי מעמדות, אף לא בין הכהנים הלויים והישראלים, בכל זאת, צריך מישהו שיעשה את התפקידים החשובים, רק ללא קבלת מעמד מיוחד, רק כשליח לזכה לאמונו הציבורי בלי שום טובות הנאה וללא גיוני שררה, כי כל אחד מישראל מיוחד לאיזה דבר, ואין להתנשאות עליו, וכמו שהוא צורך בתורה, כך הוא צורך כיון שבחסרון את אחת נכסל הספר כולו.

ובגלל שטענתו בשורשה היא טענת אמת, מזה מדייק האר"י שלעתיד לבוא קורח יהיה כהן גדול,

כל התנשאות ושררה שיש בעולם, כל תפקיד בכיר שיש למישהו, הוא ענף של שררה שיש בתורה כמו"ש "בִּי כֹלָיִם יִכְלֹכוּ" (משלי ח), לכן מייד בסמוך לנתינת התורה נאמרה פרשת התמנות השרים "וְשָׁמַרְתָּ עִלְהֶם שָׂרֵי אֲלֹפִים שָׂרֵי פָאוֹת... ללמד, ששורש ההתנשאות היא התורה. השכל.

ורעיון זה של שררה והתנשאות הגיע דווקא מיתרו, כי אצל ישראל בשורשם העליון לא שייך התנשאות, לפי שכל ישראל יש להם חלק בתורה בבחינת "מורשה קהלת יעקב", וכל יהודי הוא אות בספר התורה, ואין לאות בתורה יתרון על חברתה שהרי ספר שחסר בו אות פסול.

וזו כוונת אומרים הרבה למדתי מרבותי, ומחבריי יותר מרבותי, ומתלמידי יותר מכולם" (תענית ז), כי הגם שלומד תורה מפי רבו, מכל מקום, החברים איתם הוא נושא ונותן מרובים יותר, ותלמידיו על אף היותם קטנים בהכמה מרבים מחכימים אותו ביותר, כי דרך הרב ללקט נקודות החכמה מתלמידיו, נקודות אותם אין לו, והן המשלימות חכמתו, ונמצא, שהקטנים הם המשלימים את הגדולים, ולכן באמת בשורש לא שייכת התנשאות. והתנשאות תלמיד חכם על עם הארץ בזמן הזה, היא רק משום שחלק התורה של עם הארץ נמצא בהעלם, וחלק תורת החכם נגלה, ונראה שלחכם יש יתרון עליו, אך באמת יתכן שהתורה הגנוזה אצל עם הארץ גבוהה לאין קץ מתורת התלמיד חכם. ולכן אמרו 'אל תהי

לכאורה בעת שדברו וחקלו אהרן ומרים על משה ואהרן (במדבר יב): "הלא גם בנו דבר ה' וכו'" מדוע לא נענשו כקרח ועדתו שאמרו (שם טז): "רב לכם פי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה' וכו'". ויתר אנו"ש ואמרו שזכות אהרן ומרים היה נחמדות שתיכף ענו בעצמם ואמרו "אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו", דהיינו שבקשנו כפרה ומחילה והפירו בעונם הגדול, מה שאין כן קרח ועדתו. ובה' היו גם קדייקים במאמר החכימו-זכרון-לברכה (ברכות יב): שאמרו: "העושה עברה ומתבייש בזה" מוחלין לו על כל עוונותיו, שהכנה שתיכף לעשיית העברה כבר מתבייש בעצמו בעברה זו שעברה וזהו "העובר עברה ומתבייש בזה" היינו בעברה זו שעבר עתה משה, והסבירו זאת טקמו שנגשקמיות אם מניחים לקשף זמן שום דבר לה, הריהו מתקשה עד שקשה אחר כך לנקותו, מה שאין כן אם מנקהו ורוחצו תיכף וניקו, וכמו כן צריך להתודות לפני ה' ויתברך ולבקש סליחתו, תיכף לפני שפגם. (שיש"ק ד-ב)

כפי שנלמד מסופי תיבות של הכתוב "צדיק כתמר יפרח" שהוא סופי תיבות קורח. רק שזו הייתה אמת שלא בזמנה, והיה חטאו בדחיקת שעה, ובאי קבלתו את סמכותו של משה רבנו, שלא על פי עצמו עשה מה שעשה, אלא רק העביר את ההנהגה האלוהית כפי שהייתה נכונה לאותה שעה.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: *3030

אינו שבע מאכילתו שאז צריך לאכול לפחות כזית, אבל אם שבע מאכילתו מברך אף בפחות מכזית. שו"ת התם סופר (אורח חיים סימן מ"ט) ושו"ת שבט הלוי (חלק ד' סימן כ"ב). אמנם ע"י בשעה"צ (שם סק"י) מה שפקפק בזה, וכן נקט בשו"ת אמרי בינה (או"ח סימן ט"ו) שגם באופן ששבע אין לברך אם לא אכל כזית, וכן הובא בשם הגרש"ז אויערבאך זצ"ל (נשמת אברהם סק"א) שאין לברך אם לא אכל כזית, וכן אנו נוקטים להלכה משום ספק ברכות להקל.

לכל חריף שנחתך בסכין בשרי האם נחפך להיות בשרי שצריך להמתין שש שעות אחר אכילתו?

נפסק בשלחן ערוך (יורה דעה סימן צ"ו סעיף א') שדבר חריף שחתכוהו בסכין בשרי אסור לאכול עם חלב, ודינו כדבר שהוא ב"חזקת בשרי" שמותר מיד אחר אכילתו לשתות או לאכול חלב, ואין צריך להמתין. אחריו שש שעות כי אין דינו כבשר ממש.

יש להדגיש כאן שלשיטת מרן השלחן ערוך אין הפלפל נחשב לחזקת בשרי אלא כאשר הסכין היה "בן יומו" דהיינו שבאותו היום חתכו בו בשר רותח בכלי ראשון, אבל אם הסכין אינו בן יומו שעבר 24 שעות מהפגם האחרונה שחתכו בו בשר, הפלפל נחשב לפרוה גמור ומותר לאכול עם חלב. אמנם האשכנזים מחמירים כדעת הרמ"א שם בשלחן ערוך שגם אם הפלפל נחתך בסכין שאינו בן יומו אסור לאכול לפלפל זה עם חלב.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

האם מותר לקרוא תהילים בלילה, ומה הדין לקרוא תהילים "בין השמשות" דהיינו אחר השקיעה וקודם הכוכבים?

לכתחילה אין לקרוא תהילים בלילה כלל. שו"ת רב פעלים (חלק ב' סימן ב') בייע אומר (חלק ו' אורח חיים סימן ל'). ויש להימנע מאמירת תהילים מהשקיעה אף שעוד לא הגיע זמן צאת הכוכבים. (שו"ת אמרי אליהו סימן ל"ה). ובעת צרה כגון לצורך אשה המוקשה ללדת או לצורך חולה וכדומה מותר לקרוא אף לכתחילה. (ציץ אליעזר חלק ה' סימן ב').

**אדם שעשה ניתוח
קיצור קיבה, ומחמת כך
אינו מסוגל לאכול הרבה,
שבאכילה מועטת מרגיש
שובע, אם אכל פת פחות
מכזית האם יכול לברך
ברכת המזון כי אכל שיעור
שביעה, או שמכיון שאכל**

פחות מכזית לא יברך?

נחלקו הפוסקים בזה, יש אומרים שאם הוא מגיע לשביעה צריך לברך ברכת המזון אף אם אכל פחות מכזית, משום שכאשר אדם שבע הוא חייב לברך מן התורה שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת", ומה שאמרו שצריך לאכול כזית כדי לברך היינו כאשר

**כידוע שיש מעלה גדולה
להתפלל בברית מילה
בשעה שהתינוק בוכה,
מה הדין בברית המתקיימת בשבת, האם
יהיה מותר לבקש בקשות אישיות כאשר
התינוק בוכה?**

מובא בספרים הקדושים על מעלת בכי התינוק בשעת המילה, שקולו עולה לשמים בלי מונע ובלי